

если разумѣва ся тоя строй или пжть, изъ кой-то трѣбува да врьвять наши-ты мысли за да може да ся състави отъ тѣхъ стройно цѣло. Оттова тоя способъ друго-яче ся нарича *методъ* (отъ *μετά* — по и *ὁδός* — пжть); а това, что-то ся произвожда отъ него, извѣстно е подъ имя *система* (отъ *συνίσταται* — заедно поставямъ съставлямъ), подъ кож-то въобще ся разумѣва съвѣкупленіе на мысли послѣдователно и съгласно съ законы-ты на Логикж-тж. *Образъ* (форма) на мысли, приведены въ едно цѣло, не е друго, освѣнъ видъ, въ кой-то ни ся прѣдставлява това цѣло. — Това, кое-то неможе да ся отбѣгне, при приведеніе мысли-ты въ такъвъ или онакъвъ образъ, е неминуемо потрѣбно *уловіе* за правеніе образы на наши-ты мысли.

ОТДѢЛЕНИЕ ПРВО.

Способи за съединеніе мысли.

§. 85.

Наши-ти мысли ни прѣдставлявать или това, что-то чястно има у единъ извѣстенъ прѣдмѣтъ, или това, что-то прѣдмѣтъ-тъ има *общо* съ другы-ты прѣдмѣты. Потова мысли ся съединявать, кога ся привожда *чястно* камъ *общо* така и кога-то ся гради на *общо-шо едно чястно*.

И зясненіе: Кога размишлявамъ за единъ извѣсвенъ прѣдмѣтъ, азъ мож да си прѣдставж въ него съставны-ты му чясты, свойства-та, что има у него, дѣйствія-та, что произвожда, состоянія-та что прѣтърпява и друго такъво, а всичко това вкупъ прави *чястнж* принадлежность на тоя прѣдмѣтъ. Нъ ако си прѣдставж рода или вида, на кой-то прѣдмѣтъ-тъ ся относи, свойства-та, общы нему съ другы-ты прѣдмѣты отъ тоя